

Nous projectes polítics des de la societat civil per fer la independència

written by Llorenç Prats | 3 de juny de 2022

La preocupació catalana creix a mesura que passen els dies. Una vegada més es repeteix l'ansietat general així que s'apropen les eleccions, de qualsevol mena. A qui votar? Qui defensarà el meu vot? Són preguntes recurrents que la ciutadania es planteja. A les eleccions del 2021, es van abstenir 2,7 milions de catalans, i a les del 2017, 1,1 milions, és a dir, 1,6 milions més. És una xifra preocupant pels defensors de la democràcia. No sembla que ho sigui pels partits polítics parlamentaris que només cerquen **mantenir les proporcions que els faciliten accedir a les institucions**, lògicament. Va ser la diagnosi de partida d'una reunió convocada per Trobades per Catalunya a Sant Cugat del Vallès.

Per respondre al repte plantejat, va generar certa discrepància la proposta pública de Carles Valbuena, "Tsunami de tornada", que consisteix, sintèticament, a colonitzar els partits parlamentaris actuals, de forma organitzada, al cost assumible econòmicament de donar-se d'alta, per forçar, internament, canvis que facin sortir el país de la paràlisi actual i sobretot perquè es materialitzi el **desig majoritari d'independència nacional**. La proposta, tot i que va ser hàbilment defensada, no va despertar adhesions entre els assistents. Els filtres interns dels partits tradicionals són tan rígids que caldria molta formació i preparació per assumir aquesta tasca, es va comentar.

En un altre extrem, també es va exposar la proposta de Joan Manel Ximenis, d'Escons Buits, una manera de bloquejar l'activitat parlamentària amb eventuais diputats que no fessin les seves funcions dins dels esquemes imposats per l'Estat

espanyol, com passa actualment amb el règim autonòmic català, i romandrien passius fins que els seus escons no servissin per fer avançar la independència. Sobre aquesta proposta, certament, també es va generar perplexitat.

Sobre el terreny, per tant, i sense entrar a especular sobre què significa la famosa llista cívica que diu que impulsarà l'Assemblea, les propostes més consolidades, per l'experiència acumulada, són les del Front Nacional de Catalunya, amb més de 5.000 vots de base, i la de Primàries Catalunya, amb més de 6.000 vots d'arrencada. Aquesta darrera proposta, com moviment participatiu, va comptar amb la presència del portaveu, Josep Maria Mas, qui en va destacar la trajectòria feta des del 2019 i el potencial aglutinador que un **ideal de regeneració democràtica pot comportar entre la majoria social que cerca representació i respostes**. Uns aspectes, que van reconèixer igualment necessaris Albert Pont, del Cercle Català de Negocis, i Roger Mallola, de Nova Política. Sense enfortir i renovar el lligam entre els electors o votants i els seus representants no hi ha marge per introduir a la política catalana novetats de relleu, es va destacar. Unes primàries obertes populars permeten que els electors o votants anticipin el seu desig per un projecte polític i nacional, i triar directament les persones que el vulguin desenvolupar.

La dinàmica dels partits polítics tradicionals, que no van voler assistir al debat, tot i la insistència de l'empresari Jordi Mas, imposa molt de realisme, ja que tenen molts recursos i accés directe als mitjans de comunicació. Cal tocar de peus a terra i saber què suposa moure els espais polítics de l'electorat català, es va assumir de manera majoritària, enmig d'un grup de gent influent, compromesa i **amb gran esperit patriòtic**. Les Trobades per Catalunya són un referent i segur que del que es va compartir en sorgiran concrecions. Al temps.